

fig som fremdeles hjemmehørende i Nyborg, idet de stadig have Domicil der eller i alt Fald lige saa vel der, hvor de maatte have deres Familier endnu, som der, hvor de midlertidigt vare kommanderede hen, og Valgløvens § 6 siger jo, at den, der har Bopæl paa flere Steder, selv bestemmer, paa hvilket Sted han vil gjøre sin Valgret gjældende. Alle Grunde tale altsaa imod at tillægge denne Indsigelse nogen Betydning. Men dernæst er der jo ikke Tale om, at disse 3, selv om man vilde stryge dem, kunde udgøre nogen Indflydelse paa Valgets Gyldighed. Det kan altsaa ikke være Spørgsmaal om Andet end ogsaa at godkjende dette Valg strag. — Hvad Valget i Vorpåsbjerg angaaer, tror jeg nok, det vilde være udenfor alle de Regler, der nogenstunde have været fulgte her i Thinget, om man paa den Klage, der er indkommen, vilde udsætte Valgets Godkjendelse. Klagen er jo kommen fra en Kandidat, der kun opnaaede 76 Stemmer af de afgivne 884, og den overveiende Del af denne Klage gaar ud paa, at der skulde have forefaldet Uregelmæssigheder ved Raaringen, idet vedkommende Valgbesyrer ikke havde tilstrækkelig høit raabt denne Kandidats Navn op, saa at hans Vælgere ikke kunde høre, at han var for. Det er nu i og for sig temmelig usandsynligt, naar man erindrer, at denne Kandidat var den tredie, der blev stemt over, idet de to andre, hvis Navne begyndte med M. og P., kom foran ham med S. Naar man altsaa har stemt over de to andre Kandidater, er det høist usandsynligt, at Vælgerne ikke skulde have opdaget, at nu havde de at stemme over den tredie, nemlig ham med S., og det er derhos ogsaa usandsynligt, at det skulde have gjort Noget, om ogsaa en saadan Bidsfarelse skulde have været tilfede hos Noget, idet det jo viste sig bagefter, at han ved den skriftlige Afstemning kun fik 76 Stemmer af 884. Dernæst er der i Slutningen af Klagen ganske forkjort en Bemærkning, saaledes som den ærede Ordsfører anførte, om, at der var agiteret stærkt af Dyrigheden og særlig af dens Fuldmægtig ikke alene for Høirekandidaten, men ogsaa for den radikale Kandidat. Det er aabenbart Noget, der ikke kan tillægges nogen stor Betydning; det er vel neppe Noget, der kan afficere et Valgs Gyldighed. Der siges saa i Slutningen, at om denne og andre Møuligheder skal Klageren nærmere udtale sig udførligt, men der er ikke i mindste Maade nogen Anbynding af, hvori disse andre Møuligheder skulle have bestaaet. Der er altsaa vistnok ikke nogen Anledning til at tage mindste Hensyn hertil, særlig naar man erindrer, at Klagen er fremkommen fra en Mand, der i mange Aar har været Medlem af dette Thing og er nøie bekendt med, hvilke de Omstændigheder ere, der gjøre sig gjældende med Hensyn til et Valgs Gyldighed eller Ugylldighed. Det vilde, forekommer det mig, under disse Omstændigheder være Noget, man ikke tidligere har set

Exempel paa, om man af den Grund vilde udsætte et Valgs Godkjendelse paa Grund af en Protest fra en Kandidat, der kun har opnaaet 76 Stemmer af 884.

Høgsbro: Det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, at der ikke vilde være noget Exempel fra tidligere Leiligheder paa, at man havde udsat et Valgbrevs Godkjendelse alene af de Grunde, der ere anførte i den Klage, som er kommen fra det tidligere Medlem for Vrå. Det kan maatte være rigtig; men vi maa huske paa, at det vistnok ogsaa er uden Exempel, at et Folkething er blevet sammentalt 3 Dage efter, at Valgene ere foregaaede. Det er under disse Forhold meget vanskeligt for en Mand at faae de Klager fuldstændig konstaterede, han maatte ellers kunde være istand til at konstatere, og det forekommer mig, at netop under saadanne Forhold maa vi være dobbelt varfomme med at godkjende et Valg, naar vi have den saaldne Kandidats Erklæring for, at han er istand til i Løbet af nogle Dage at kunne skaffe efter hans Mening tilstrækkelige Beviser for, at Valget idetmindste nærmere burde prøves. Det er naturligt kun paa Grund af disse overordentlige Forhold, at jeg kan finde at der er nogen Grund til at udsætte Godkjendelsen af det foreliggende Valg, thi naar den saaldne Kandidat, der, som det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, har været Medlem af Rigsdagen, veed, hvad der handles om, og han alligevel træster sig til at sige til Folkethinget, at han er istand til senere at kunne fremføre efter hans Mening gyldige Beviser i den angivne Retning, tror jeg, vi skulde ham at give ham den fornødne Tid dertil. Jeg kan heller ikke se, at det, han anfører som sin Formening, at hans Vælgere ikke have hørt tydeligt, dengang det blev erklæret, at nu skulde der stemmes over ham ved Raaringen, er saa ganske betydningsløst, thi det er dog meget muligt, at de virkelig ikke have hørt det, altsaa have misforstaaet Raaringen, og at derved et større Antal kan være kommet til at stemme anderledes, end de ellers vilde have gjort. Vi maa betænke, at saaledes som Valgløven er, have vi ikke som i andre Lande den Regel, at, naar det ved et Valg viser sig, at en af Kandidaterne ikke har opnaaet absolut Pluralitet, skal der finde Omvalg Sted mellem de to, der have faaet det største Antal Stemmer, men at det er saa hertilands, at selv en relativ Pluralitet er tilstrækkelig til at gjøre Udslaget. (En Stemme: Den Valgte har faaet absolut Pluralitet!). Ja, men naar Vælgerne gif ud fra, at den, der ved Raaringen havde faaet det relative Flertal, vilde blive valgt, kan det netop være muligt, at de, som den saaldne Kandidat siger, have kastet deres Stemme over paa den, de helst ville have valgt af de to, der havde opnaaet de fleste Stemmer. Det er et Punkt, der,